

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 58C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214204870
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1214204870.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Dzurdzíkom, PhD. v spore žalobcov: 1. L.. Y. U., B.. XX.XX.XXXX, X. J. G. XX P. X., 2. T.. B. U., B.. XX.XX.XXXX, X. J. G. XX P. X., obaja zastúpení advokátom JUDr. Jozef Malý, AK Cukrová 14 v Bratislave, proti žalovaným: 1. Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne nám. 1 v Bratislave, IČO: 603 481, 2. MARIANUM - Pohrebníctvo mesta Bratislavy, p.o., so sídlom Svätoplukova 3 v Bratislave IČO: 17330190, o návrhu žalovaného v 1. rade na obnovu konania takto

rozhodol:

Súd žalobu na obnovu konania zamieťa.

Žalobcom v 1. a 2. rade sa priznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajší súd dňa 19.02.2014 sa navrhovateľ domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod spis. zn. 6C/3/2008 v časti právoplatne ukončenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 6C/3/2008-305 zo dňa 24.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 117/12-345, 6Co 118/12 zo dňa 03.12.2012.

2. Návrh bol odôvodnený tým, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 117/12-345, 6Co 118/12 zo dňa 03.12.2012 v právnej veci navrhovateľov PhDr. Jozef Slovák a spol. proti odporcom Hlavné mesto SR Bratislava a spol. bolo rozhodnuté, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 6C/3/2008-305 zo dňa 24.10.2011 v časti, ktorou bola odporcovi v 1. rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne 348.912 € s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 192.254 € od 24.01.2009 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 156.658 € od 19.02.2010 do zaplatenia, potvrdzuje. V časti ktorou bol návrh voči žalovanému v 1. rade zamietnutý, v časti náhrady trov konania medzi žalobcami a žalovanom v 1. rade a v časti, ktorou bola žalobcom v 1. a 2. rade uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne štátu náhradu trov konania v sume 13,97 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku zrušil rozsudok a vec súdu prvého stupňa v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

3. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 6C/3/2008-305 zo dňa 24.10.2011 v časti, ktorou bola žalovanému v 1. rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne 348.912 € s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 192.254 € od 24.01.2009 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 156.658 € od 19.02.2010 do zaplatenia, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 117/12-345, 6Co 118/12 zo dňa 03.12.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2012. Na základe predmetného rozsudku žalovaný v 1. rade uhradil žalobcom dňa 21.12.2012 istinu v sume 348.912 € a dňa 11.01.2013 úroky z omeškania vo výške 115.259 €.

4. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že počas pôvodného konania nedisponoval listinami, ktoré by preukazovali, že je vlastníkom pôvodných PK pozemkov parc. č. XXXXX-XXXXX, pôv. k. ú. Bratislava. Preto ani neuvádzal, že je vlastníkom sporných pozemkov. Vlastníctvo sporných pozemkov dlhodobo prešetroval, pričom z listov Ministerstva vnútra SR - Archívu hl. mesta z 13.04.2007, MV SR - Štátneho archívu v Bratislave z 18.04.2007 a MV SR - Slovenského národného archívu z 04.04.2007 malo vyplývať, že v týchto archívoch sa nenachádzali dokumenty, ktoré by sa týkali zmien vlastníckych práv z pôvodnej vlastníčky Ruženy H., rod. T. v prospech štátu alebo iných fyzických a právnických osôb. Až teda na základe opätovného šetrenia získal žalovaný v 1. rade listiny, ktoré majú preukazovať, že PK pozemky parc. č. XXXXX, parc. č. XXXXX a parc. č. XXXXX, pôv. k. ú. Bratislava boli pôvodne vlastníčke p. G. H. vyvlastnené v prospech Čs. štátu - do správy Mestského národného výboru, odboru priemyselného. Išlo o rozhodnutie finančného odboru Mestského národného výboru v Bratislave zn. Fin - 1745/61 - máj zo dňa 31.03.1961 spolu s doručenkou, odvolanie G. H. proti rozhodnutiu zn. Fin-1745/61- máj, rozhodnutie Finančnej komisie Mestského národného výboru v Bratislave č. Fin. kom. 40/1961 spolu s doručenkou a list Rady Mestského národného výboru v Bratislave č. Fin-1745/69-máj zo dňa 25.08.1969 spolu s doručenkou. Uvedené listiny mali jednoznačne preukazovať vlastníctvo hlavného mesta k sporným pozemkom, kedy žalovaný v 1. rade ich získal dňa 26.11.2013. Toto tvrdenie bolo podložené výňatkami z Bádateľského listu - Záznamu o archívnych dokumentoch predložených na štúdium z ktorého vyplývalo, že vyvlastňovací spis týkajúci sa sporných pozemkov dostal k nahliadnutiu dňa 26.11.2013 a dňa 27.11.2013 žalovaný v 1. rade požiadal o vyhotovenie kópií vyvlastňovacích listín podľa zákona č. 15/1959 Zb. Pani G. H. ku dňu svojej smrti preto nebola vlastníčkou dotknutých nehnuteľností a tieto nemohli byť predmetom dedenia a kúpna zmluva, na základe ktorej navrhovatelia nadobudli predmet sporu je neplatná.

5. Žalovaný v 1. rade podľa svojho tvrdenia nemal žiadny podiel viny na tom, že v pôvodnom konaní nepoužil dôkazy, ktoré majú preukazovať jeho vlastnícke právo k sporným pozemkom. Z toho dôvodu ani nemohol tvrdiť, že je ich vlastníkom. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 6C/3/2008-305 zo dňa 24.10.2011 v časti, ktorou bola odporcovi v 1. rade uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne 348.912 € s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 192.254 € od 24.01.2009 do zaplataenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 156.658 € od 19.02.2010 do zaplataenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 117/12-345, 6Co 118/12 z 03.12.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2012 a teda objektívna trojročná lehota, ako aj subjektívna trojmesačná lehota boli splnené. Podľa geometrického plánu č. 040-M5/2013, ktorý bol vyhotovený dňa 16.12.2013 vyhotoviteľom Ing. Petrom Horňákom vznikol novovytvorený pozemok parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 12.178 m² (zahŕňa pôvodné PK parc. č. XXXXX, parc. č. XXXXX a parc. č. XXXXX, ktoré boli vyvlastnené, a teda ich neužíva bez právneho dôvodu a teda nedochádza k bezdôvodnému obohateniu) a novovytvorený pozemok parc. č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 576 m² (zahŕňa pôvodné PK parc. č. XXXXX, parc. č. XXXXX a parc. č. XXXXX, na ktoré žalovaný v 1. rade nedisponuje vyvlastňovacími rozhodnutiami). Pozemok registra „S. KN parc. č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 162 m² sa nenachádzali v areáli cintorína Slávičie údolie a preto tu nevznikol žalobcom v 1. a 2. rade nárok na plnenie z bezdôvodného obohatenia. Z celkovej výmery 13.067 m², za ktoré žiadali žalobcovia plnenie z bezdôvodného obohatenia užíva hlavné mesto SR Bratislava v areáli cintorína Slávičie údolie bez dispozície vyvlastňovacími rozhodnutiami alebo kúpnyimi zmluvami len novovytvorený pozemok parc. č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 576 m².

6. Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 58C/44/2014-81 zo dňa 18.09.2015na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod spis. zn. 6C/3/2008 v časti právoplatne ukončenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 6C/3/2008-305 zo dňa 24.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 117/12-345, 6Co 118/12 zo dňa 03.12.2012 zamietol. Konajúci súd konštatoval, že návrh na začatie konania proti žalovanému v 1. rade bol podaný dňa 04.12.2007 a teda žalovaný mal dostatočný časový priestor počas konania - a to v trvaní niekoľkých rokov na získanie dôkazného listinného materiálu. Na základe oznámenia archívu o konfiškácii predmetných pozemkov mohol konajúcemu súdu vo veci vedenej pod spisovou zn. 6C/3/2008 navrhnúť vyžiadať si tieto listiny z príslušných archívov. Súd v danej súvislosti poukázal na veľmi podstatnú skutočnosť, že pod nemožnosťou použitia dôkazu, rozhodnutia alebo inej skutočnosti sa rozumie nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v súdnom konaní. Procesným uplatnením sa chápe podanie účastníka, ktorým takúto skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz označil na účely jeho zaobstarania, vykonania a vyhodnotenia. V danom prípade žalovaný v 1. rade vôbec neoznačil taký dôkaz v pôvodnom konaní. Návrh na začatie konania smerujúci proti žalovaným v 1. a 2. rade vo veci

vedenej pod spis. zn. 6C/3/2008 bol pritom podaný dňa 04.12.2007, ale oznámenie Ministerstva vnútra SR, Archívu hl. mesta SR Bratislavy pod č. A/VIII2007-01064 bolo odporcovi v 1. rade dané na vedomie dňa 19.04.2007, viac ako pol roka pred podaním žaloby na súde. V predmetnom oznámení je uvedené, že písomné dokumenty týkajúce sa konfiškácie týchto nehnuteľností budú predložené k nahliadnutiu v bádateľni archívu v určené dni a hodiny s tým, že kúpne zmluvy a vyvlastňovacie rozhodnutia sa v Archíve hlavného mesta SR Bratislavy nenachádzajú.

7. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8Co/697/2015-106 zo dňa 31.05.2016 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V predmetnom uznesení uviedol, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď napriek tomu, že nezistil žiaden z dôvodov zamietnutia návrhu na obnovu konania uvedených v ustanovení § 234 ods. 2 OSP, nenariadil za účelom prejednávania návrhu na obnovu konania pojednávanie, ale bez nariadenia pojednávania návrh na obnovu konania zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky, pre ktoré pojednávanie netreba nariaďovať. Rovnako uviedol, že za novú skutočnosť a dôkazy, ktorými žalovaný 1. odôvodňuje návrh na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. treba preto považovať nie konfiškáciu, ale vyvlastnenie predmetných nehnuteľností pôvodnej vlastníčke v prospech štátu a listiny preukazujúce túto skutočnosť, o ktorých sa žalovaný 1. dozvedel dňa 26.11.2013, a z ktorých žalobca vyvodzuje svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, a preto je potrebné zamerať dokazovanie na zistenie, či práve túto skutočnosť a dôkazy, týkajúce sa vyvlastnenia predmetných nehnuteľností, nemohol žalovaný 1. použiť v pôvodnom konaní, a či môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Za tým účelom je potrebné došetriť, či skutočne žalovaný 1. na základe oznámenia Ministerstva vnútra SR - Archív hl. mesta zo dňa 13.04.2007 bol nahliadnuť v bádateľni archívu do spisu, týkajúceho sa konfiškácie predmetných nehnuteľností, a s akým výsledkom, keď žalovaný 1. tvrdí, že listiny týkajúce sa vyvlastnenia nehnuteľností, sa v tomto spise nenachádzali, a na základe toho posúdiť, či žalovaný 1. mohol túto novú skutočnosť a dôkazy týkajúce sa vyvlastnenia predmetných nehnuteľností použiť v pôvodnom konaní a nesplnil si povinnosť tvrdiť rozhodné skutočnosti (t.j., že došlo k vyvlastneniu) a označiť na ich preukázanie dôkazy, hoci o nich vedel, alebo ide o takú novú skutočnosť a dôkazy, ktoré žalovaný 1. bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, keď neporušil procesné predpisy a bol aktívny ohľadne zisťovania rozhodujúcich skutočností a existencie dôkazov, a preto mu nemožno pričítať za vinu, že si následne zistenú novú skutočnosť, a to, že došlo k vyvlastneniu, nemohol uplatniť v pôvodnom konaní.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu 6C/3/2008, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/117/2012-345 zo dňa 03.12.2012, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 6C/3/2008-305 z 24.10.2011, výpisom z účtu, oznámením Archívu hl. mesta SR Bratislavy A/VIII2007-01064 zo dňa 13.04.2007, oznámením Štátneho archívu v Bratislave A/II/2007-0513/DB1 zo dňa 18.04.2007, rozhodnutím finančného odboru Mestského národného výboru v Bratislave zn. Fin-1745/61-maj zo dňa 31.03.1961, doručenkou, odvolaním proti rozhodnutiu zn. Fin-1745/61-maj zo dňa 21.06.1961, rozhodnutím Rady Mestského národného výboru v Bratislave Fin-1745/69-maj, Bádateľským listom zo dňa 16.07.2013, žiadosťou zo dňa 27.11.2013, geometrickým plánom, rozhodnutím Konfiškačnej komisie č. 957/350 b-1946, Bádateľským listom zo dňa 24.04.2007, záznamom o archívnych dokumentoch, návrhom na konfiškáciu, Kúpnu zmluvou zo dňa 11.03.2005, identifikáciou parciel, osvedčením o dedičstve 31D/134/2005 zo dňa 25.02.2005, ako aj s ďalšími listinami založenými v spise.

9. Vec bola prejednaná podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného v 2. rade a žalobcov v 1. a 2. rade, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili.

10. Právny zástupca žalobcov v 1. a 2. rade pred súdom uviedol, že vo veci určenia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam prebieha t. č. konanie na Okresnom súde Bratislava IV pod spisovou značkou 9C/28/2014. Zákon medzi podmienkami prípustnosti obnovy konania uvádza podmienku možnosti privodenia priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. Kategoricky poprel, že žalovaný v 1. rade nemal k dispozícii predmetné dôkazy v konaní vedenom pod spis. zn. 6C/3/2008 vrátane dokumentácie vzťahujúcej sa na tento majetok. Argumentácia v prípade preukázovania vlastníckeho práva na základe rozhodnutia finančného odboru Mestského národného výboru v Bratislave fin-1745/61-maj zo dňa 31.03.1961 bola podľa jeho názoru absolútne scestná. Rozhodnutie bolo vydané na základe obsolétnej právnej normy, na základe ktorej došlo k mnohým krivdám spáchaným na občanov. Tieto krivdy mali byť čiastočne upravené viacerými právnymi predpismi po zmene spoločenského zriadenia, aj zákonom č. 403/1990 Zb. Žalovaný v 1. rade a jeho právny predchodcovia nesplnili povinnosti, ktoré im boli uložené

zákonom č. 138/1991 Zb. a nezabezpečili registráciu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalovaný v 1. rade ako dobrý hospodár mal predmetnými listinami, o ktoré podložil žalobu o obnovu konania, disponovať a predložiť ich v pôvodnom konaní. Rovnako aj podmienka možnosti privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci nebola s ohľadom na vyššie uvedené naplnená. Konanie o určenie vlastníckeho práva, ktoré prebieha na Okresnom súde Bratislava IV je potrebné považovať za prejudiciálnu otázku, a až do skončenia a rozhodnutia danej veci nie je možné sa riadne zaoberať obnovou konania. Žiadal preto, aby súd návrh na obnovu konania zamietol s tým, že procesné ani vecné podmienky pre obnovu konania nie sú splnené.

11. Zástupca žalovaného v 1. rade pred súdom uviedol, že sú skutočnosti a dôkazy týkajúce sa strán a pôvodného konania, pričom tieto bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V čase ešte pred začatím pôvodného konania 6C/3/2008 dôkladne majetkovo právne prešetrovali vlastníctvo PK pozemkov parcelné číslo XXXXX až XXXXX. Svedčia o tom aj odpovede z archívov, ktoré sú založené v spise. Poukázal predovšetkým na oznámenie ministerstva vnútra SR - oddelenia archív hl. mesta zo dňa 13.04.2007, v ktorom sa uvádzalo, že v zozname skonfiškovaných parciel sú uvedené vyššie uvedené pozemky označené ako konfiškáty a písomné dokumenty týkajúce sa konfiškácie budú predložené k nahliadnutiu. Ďalej bolo v oznámení uvedené, že kúpna zmluva a vyvlastňovacie rozhodnutia sa v archíve hl. mesta nenachádzajú. Na základe oznámenia zamestnanec žalovaného v 1. rade nahliadal do spisu, ale k dispozícii mal iba návrh na konfiškáciu a rozhodnutie konfiškačnej komisie zo dňa 07.08.1946. Je zrejme, že pôvodne skonfiškované pozemky, ktoré boli skonfiškované W. T., sa na žiadosť G. H. spod konfiškácie uvoľnili a súčasne sa nariadil bezplatný prevod tohto majetku v prospech žiadateľky. Z tejto listiny, ktorú mal žalovaný v 1. rade k dispozícii už pred začatím pôvodného konania 6C/3/2008, ani z iných listín nebolo možné odvodzovať vlastnícke právo žalovaného v 1. rade k sporným pozemkom. Z konfiškačných listín bolo možné vyvodiť len to, že pôvodne skonfiškovaný majetok bol uvoľnený v prospech p. G. H.. Avšak v tomto konaní poukazujú na vyvlastňovacie listiny, ktoré mali k dispozícii až po opätovnom majetkovo právnom prešetrení v novembri 2013. Konfiškačný proces bol samostatne ukončený a až následne začalo prebiehať vyvlastňovacie konanie, ktoré bolo ukončené predloženými vyvlastňovacími rozhodnutiami. Práve tieto vyvlastňovacie listiny a z nich vyplývajúce právo žalovaného v 1. rade je treba považovať za také skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Čo sa týka lehôt žalobu na obnovu konania, tú bolo nevyhnutné podať v lehote 3 mesiacoch od času, kedy sa ten kto obnovu navrhuje dozvedel o dôvode obnovy, alebo od času, keď ho mohol uplatniť. O existencii vyvlastňovacích listín sa žalovaný v 1. rade dozvedel dňa 26.11.2013. Žaloba na obnovu konania bola podaná na súd dňa 19.02.2014 s tým že predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2012. Objektívna 3 ročná lehota, ako aj subjektívna 3 mesačná lehota boli splnené a teda žaloba na obnovu konania bola podaná včas.

12. Podľa § 397 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

13. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

14. Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

15. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. V prípade citovaného ustanovenia § 397 písm. a/ CSP musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Ďalším nevyhnutným predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre stranu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť pritom o také relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania (výnimku predstavujú rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania).

16. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že počas pôvodného konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod spis. zn. 6C/3/2008 napriek majetkovoprávnemu prešetrovaniu nedisponoval listinami, ktoré by preukazovali, že bol vlastníkom pôvodných pozemkov parc. č. XXXXX a parc. č. XXXXX. Intenzívne a dlhodobé prešetrovanie mali preukazovať list MV, Archív hl. mesta zo dňa 13.04.2007, list MV - Štátny archív v Bratislave zo dňa 18.04.2007 a list. MV SR Slovenský národný archív z 04.04.2007 s tým, že podľa týchto sa v archívoch nenachádzali dokumenty, ktoré by sa týkali zmien vlastníckych práv z pôvodnej vlastníčky Ruženy Andrlovej v prospech štátu, alebo iných fyzických a právnických osôb.

17. Z hľadiska splnenia nevyhnutných procesných predpokladov v zmysle § 397 písm. a/ CSP je nevyhnutné, aby skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, tieto bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Vykonanie troch úkonov a to ešte v roku 2007 nie je možné podľa názoru súdu považovať za intenzívnu a dôslednú činnosť pri prešetrovaní majetkových pomerov. Žalovaný v 1. rade vôbec súdu nepreukázal, že by ostatnom období rokov 2007 až 2013 vyvíjal akúkoľvek činnosť, ktorá by smerovala k prešetreniu jeho majetkových pomerov. Nemení na tom ani fakt, že v liste Ministerstva vnútra SR, archívu hlavného mesta z 13.04.2007 bolo uvedené, že „písomné dokumenty, týkajúce sa konfiškácie menovaných nehnuteľností vám predložíme k nahliadnutiu v bádateľni nášho archívu v utorok a štvrtok od 09:00 do 12:00 hod; kúpne zmluvy a vyvlastňovacie rozhodnutia sa v Archíve hlavného mesta SR Bratislavy nenachádzajú.“ Súd v danej súvislosti konštatuje, že z predložených dôkazov (listy z archívov z 13.04.2007, 18.04.2007 a 04.04.2007) nie je možné vyvodiť vykonávanie dlhodobej, aktívnej a intenzívnej činnosti, týkajúcej sa majetkovoprávného prešetrovania predmetných pozemkov. Pritom povinnosť žalovaného v 1. rade vyplýva priamo z § 7 zákona č. 138/1991 Zb., kedy má zákonnú povinnosť používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi. O existencii vyvlastňovacích listín sa žalovaný v 1. rade dozvedel až dňa 26.11.2013 s tým, že žaloba vo veci 6C/3/2008 bola podaná na OS BA II dňa 04.12.2007 a rozhodnutie v spojení s rozsudkom KS BA č.k. 6Co/117/12-345 z 03.12.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2012. Označené nehnuteľnosti pritom v žiadnom prípade nepredstavujú majetok zanedbateľnej hodnoty a žalovaný v 1. rade disponuje personálnym a materiálnym aparátom, ktoré mu umožňovali archívne záznamy intenzívne preskúmať. Je možné pritom dôvodne predpokladať, že všetky relevantné listiny sa museli nachádzať v archíve počas celého pôvodného konania. To znamená, že podľa názoru súdu žalovaný v 1. rade predmetné listinné dôkazy mohol použiť v pôvodnom konaní, ak by svoje povinnosti uložené zákonom nezanedbal.

18. Žalovaný v 1. rade odvodzuje svoje vlastnícke právo od dokumentov týkajúcich sa konfiškácie - vyvlastňovacieho rozhodnutia finančného odboru Mestského národného výboru v Bratislave zn. Fin - 1745/61-maj zo dňa 31.03.1961 v spojení s rozhodnutím Finančnej komisie Mestského národného výboru v Bratislave fin.kom. 40/1964 s tým, že vyvlastňovacie konanie prebiehalo v rokoch 1959-1961. Je možné pričítať na jeho ťarchu, ako aj na ťarchu jeho právnych predchodcov, že si nesplnili svoje povinnosti a nezabezpečili registráciu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalovanému v 1. rade táto povinnosť s ohľadom na správu majetku vyplýva aj z citovaného zákona č. 138/1991 Zb. Ďalším dôvodom procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania je možnosť privedenia priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. Pre skúmanie určenia vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 1. rade musí byť daná nevyhnutná podmienka procesnej prípustnosti v zmysle § 137 písm. c/ CSP. V zmysle dostupnej judikatúry (napr. rozsudok NS SR 4Cdo 130/2007) aj dlhodobá nečinnosť strany predstavuje nedostatok nevyhnutnej procesnej podmienky naliehavého právneho záujmu: „aj keď v v prípadoch žalôb o ručenie vlastníckeho práva sa naliehavý právny záujem spravidla odôvodňuje potrebou získať rozhodnutie súdu ako podklad pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, nemožno (vzhľadom na účel určovacej žaloby) bez ďalšieho len z tohto faktu vyvodzovať naliehavý právny záujem. To platí práve tam, kde právne vzťahy k veci boli s istými následkami dotknuté dávno v minulosti a nie dnes, a nestali sa neistými teraz, ale práve prostredníctvom žaloby o určenie vlastníckeho práva je uvádzané do neistoty právo súčasného vlastníka veci. Je preto potrebné rozlišovať medzi ochranou vlastníckeho práva v situáciách jeho bezprostredného a aktuálneho ohrozenia pred uvedením do neistoty v existujúcich a spravidla aj vykonávaných vlastníckych vzťahoch a zneužitím procesného prostriedku určeného k takejto ochrane to, aby bolo dosiahnuté obnovenie vlastníckeho práva už zaniknutého spochybnením skutočností, za ktorých k zániku došlo.“ V danom prípade súd jednoznačne považoval dlhodobú skoro 50 ročnú nečinnosť žalovaného v 1. rade a jeho právnych predchodcov za podstatnú prekážku pri posúdení, či môžu listiny týkajúce sa vyvlastnenia privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo

veci. Je pritom dôvodné sa domnievať, že ak by žalobcovia v 1. a 2. rade nepodali dňa 04.12.2007 pôvodnú žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia (konanie vedené na tunajšom súde pod spis. zn. 6C/3/2008), žalovaný v 1. rade by naďalej nevyvíjal žiadnu aktivitu smerujúcu k odstráneniu daného stavu. Pritom dotknuté nehnuteľnosti sú dlhodobo využívané na prevádzku pohrebiska v zmysle zákona č. 470/2005 Z. z. a teda nejde o irelevantnú majetkovú podstatu. V ďalšom súd akceptoval argumentáciu žalobcov v 1. a 2. rade, ktorí uvádzali, že žalovaný v 1. rade predložil súd vyvlastňovacie rozhodnutie Finančného odboru MsNV zn. Fin-1745/61-maj zo dňa 31.03.1961, ktoré aplikovalo vládne nariadenie č. 15/1959 Zb. a vyhl. č. 88/1959 Ú.v. Uvedené predpisy pritom vychádzali z princípov, ktoré boli nezlučiteľné so zásadami demokratickej spoločnosti, ktorá rešpektuje občianske a politické práva zaručené ústavou. Po zmene spoločensko-ekonomických pomerov v roku 1989 bola v nasledujúcom období prijatá legislatíva, ktorá reflektovala tzv. dobu neslobody, boli prijaté reštitučné zákony a teda aj zákona č. 403/1990 Zb. ktorý výslovne zrušil v ustanovení § 25 ods. 1 vládne nariadenie č. 15/1959 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1959/15/>> o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora. Tým, že si žalovaný v 1. rade a jeho právny predchodca nespĺnili svoje povinnosti uložené zákonom č. 138/1991 Zb. a nezabezpečili registráciu vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 1. rade prakticky znemožnili právnomu predchodcovi žalobcov v 1. a 2. rade uplatnenie práv podľa zákona č. 403/1990 Zb, ktorý sa zaoberal zrušením a nápravou následkov vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. a vyhl. č. 88/1959.

19. Inštitút obnovy konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu, kedy vzhľadom na jeho výnimočnosť a z hľadiska právnej istoty, sú dôvody prípustnosti žaloby taxatívne upravené v ustanovení § 397 CSP. Je možné zhrnúť, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalovaný v 1. rade v zmysle § 397 písm. a/ CSP nepreukázal súdu aktívnu činnosť smerujúcu k zisťovaniu rozhodných skutočností a existencie dôkazov tak, aby súd mohol posúdiť, že bez svojej viny tieto dôkazy nemohol použiť v pôvodnom konaní a predložené listiny, vzhľadom na už uvedené dôvody, nemohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preto súd rozhodol tak, že žalobu na obnovu konania zamietol.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mali žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní plný úspech, súd im priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

21. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).